

La remor de l'estany

Eloi Camps Durban és l'autor de 'Mig segle de fressa. El rock i el folk a Banyoles i al Pla de l'Estany', un llibre essencial que es presentarà demà a Banyoles

“Sempre m’ha interessat molt la música i, més concretament, la música del meu poble, ja des de petit, quan llegia articles sobre grups de la comarca a la Revista de Banyoles. Així que, quan vaig acabar la carrera, vaig decidir que aquest era un bon tema per aplicar el que havia après a la universitat”, explica Eloi Camps Durban (Banyoles, 1994), que es va graduar en comunicació cultural per la UdG, el 2016 –i més recentment ha acabat el màster en humanitats de la UOC– i acaba de publicar Mig segle de fressa. El rock i el folk a Banyoles i al Pla de l'Estany, el número 20 de la col·lecció Quaderns de Banyoles, que editen l'Ajuntament i la Diputació. Aquest llibre, probablement el més complet que s'ha publicat mai sobre la música popular contemporània en una de les comarques amb més grups per metre quadrat de tot Catalunya, es presentarà demà, dijous, a la sala de plens de l'ajuntament de Banyoles (19.30 h), en un acte obert a tothom en què, a part de Camps, també intervindrà el regidor Jordi Congost.

Eloi Camps ha dedicat pràcticament dos anys a aquest llibre, que ha confeccionat a partir de testimonis directes de molts dels seus protagonistes, recollits en una vuitantena d'entrevistes.

Com destaca Camps, “el rock i el folk constitueixen un dels fenòmens culturals més notables del Pla de l'Estany de les últimes dècades”. I en aquest sentit hi afegeix que “Banyoles ha esdevingut un pol de creació i difusió musicals del qual han sorgit desenes de grups i projectes”. Això ha estat especialment evident a partir dels anys vuitanta i noranta, quan van sorgir grups tan diferents com ara Dandies, els fonamentals i eters Kitsch, H.H.H. i totes les seves mutacions, Isis, Pulmons Negres, Kirlian, Zoo-Il·lògics, Apus, Terratrèmol, Xuxu de Pus, Vidres a la Sang, Fang, Nova Express, Lothar Shapiro, Josephine Libido, Fax 3 i un llarg etcètera de propostes. Però Eloi Camps va molt més enllà i viatja en el temps fins als singulars orígens de tota aquesta escena, en els anys seixanta, quan van aparèixer la figura de mossèn Josep Maria Verdura, conegut artísticament com “el pare Mariver”, que no només ofería actuacions i s'autoeditava les seves pròpies cassetes, sinó que donava suport logístic a grups tan poc sospitosos de tendències místiques com ara H.H.H., memorable trio de hardcore punk. També apareixen els conjunts pop dels seixanta (The Robin's, The Rixens, Dakota, etc.) i les bandes de rock progressiu dels setanta (Loud Crash, Fràgil, etc.), preludi d'una escena que ara continua molt viva amb Morgat Morgat, Germà Negre, Nearby, Roko Banana i moltes altres propostes. Però l'autor no s'ha limitat a fer una relació de grups: al llibre hi ha també espai per a les botigues de discos, les discoteques, les vetllades de Santa Cecília –una cita anual que servia d'incentiu als grups–, els festivals i, en definitiva, tot allò que explica com s'ha viscut la música al Pla de l'Estany.

Pròximament, Camps iniciarà a Ràdio Banyoles una sèrie de programes en què es podran escoltar cançons dels grups que apareixen al llibre, algunes provinents de maquetes i gravacions inèdites.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 21-11-2018, Pàgina 47

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1506922-la-remor-de-l-estany.html>